

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

GISSEMAND MÅ IKKE GIFTE SIG

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Program

1. Ærlighed varer længst

Kinematografisk Skuespil

En lille Dreng og hans Hunds Skæbne

Jack er Avisdreng og har sit Stade paa Gaden, hans trofaste Puddel, „Jingle“, er hans Følgesvend i tykt og tyndt. Jack opdager en Dag, at en rig Børsmand taber en Del Banknoter paa Gaden tæt ved Jacks Stadelplads. Jack tager Banknoterne, men da han vanskelig kan forlade sin Plads, maa Jack overlade „Jingle“ Salget af Bladene.

Jingle véd at varetage sine Pligter paa den bedste Maade. Lige fra om Morgenens, hvor Jingle vækker Jack af hans Søvn, og til om Aftenen, naar de gaar hjem, er Jingle fuldt fortrolig med, hvad han har at gøre. Han bjæffer indbydende til Folk, og forstaar at anbefale Forretningen paa det bedste, kort sagt Jingles Dressur er saa fuldendt, at „han er næsten ligesaa klog som et Menneske“. Jack henvender sig til Rigmanden med den tabte Sum, og rørt over Jacks Ærlighed protegerer Børsmandadoren sine Venner, Jack og Jingle, der stedse er lige uadskillelige.

2. Gissemand maa ikke gifte sig

Lystspil i 2 Akter

HOLGER PETERSEN i Hovedrollen

Marius Nullemann	Marius Berggreen
Charles Nullemann	Charles Berggreen
Gissemand	Holger Petersen
Lilly	Ragnhild Sannom
Annie	Hilda Christiansen
Daisy	Yrsa Benzon
En Tjener	Kaj Rasmussen

I den lille, hyggelige By Pærekøbing bor to rigtig gamle Pebersvende, ja de er ikke alene Pebersvende, de er rigtig udprægede Kvindehadere. Selv laver de deres Mad, hygger i Stuerne, og af Mennesker ser de kun deres Adoptivsøn og Universalarving, og vi ser dem nu hyggeligt bænket ved det veldækkede Aftensbord; men ak, Gissemands Tanker er langt borte hos hans søde, lille Lilly, den fejrede Varietédame, den skønneste af „de tre Sunbeams“.

Efter Aften lister Gissemand af; vi ser ham slæbe en Stige hen til Varietéens Gavl for at han kan naa op og titte ind til den elskede. Nej, nej, der er lukket for uvedkommende Blikke; det lille Omklædningsværelse, der er som en Ramme om de smaa kvindelige Indskrektioner, er ikke for Gissemands profane Mandfolkeblik! Men næste Dag slaar Forløsningens Time; Gissemand afhenter sin elskede, og vi ser dem bænkedede ude i Provinsbyens hyggelige Anlæg — men hvor længe var Adam i Paradis! Pludselig dukker de to Brødre Nullemann op og bortfører Gissemand brutalt fra den elskede. Hjemme lader de nu Gissemand vide, at de vil lade ham indsætte som deres Universalarving paa den ene men absolute Betingelse, at han ikke gifter sig.

Det første Tog, der afgaar til København, medfører Brødrene Nullemann, vor egen Gissemand og „de tre Sunbeams“, som netop samtidig skal tiltræde Engagement i København. Skæbnen vil, at de netop tager ind paa samme Hotel alle sammen og faar Hotellets to eneste ledige Værelser, Nr. 11 og 12.

Trætheden overfalder nu de to gamle Brødre, og Gissemand vil ogsaa hvile sig, men hører pludselig fra Nr. 11 den elskedes Røst, og et Blik gennem Nøglehullet viser ham de tre Solstraaler. Hvad nu? Gissemand vil være sin elskede nær! En pludselig Tandpine forhindrer ham i at følge Onklerne til Prokuratoren, og paa en højest komisk Maade holder han nu sin Entré i Naboværelset. Der bliver nu en Gensynsglæde uden Lige; Gissemand forklarer Situationen, og i sin Henrykkelse lover han Vin og Kager. Han gaar nu for at hente det, men under hans Fraværelse opdager Lilly, at Onklerne er under Anmarsch. Annie faar nu en lys Idé, der ringes efter Tjeneren, og da Onklerne vender tilbage, har Tjeneren overtaget Gissemands Rolle.

Da Gissemand vender tilbage, erfarer han alt, og den gemytlige Kellner modtager en Femkroneseddél for at indtage Gissemands Plads paa Sofaen Resten af Aftenen.

Glæden og Lystigheden munder ud i en Beslutning om at deltage i et af Byens fashionable Karnevaler i Marmorpaladset. En Bil fører vore unge Skønheder og Gissemand til Festen, men just som Gissemand smutter ind ad Døren, dukker Onklerne op, og de beslutter at undersøge, om det var deres Gissemand, der vovede sig ud for at se København ved Nat.

Karnevalets Lystighed har nu naaet sit Kulminationspunkt, da de gamle Onkler træder ind. Den maskerede Gissemand opdages ikke, og forvirrede kæmper de sig ud af Virvaret. Hjemkomne til Hotellet tager de fejl af Værelserne, men beroliges ved at se Tjeneren, som efter at have drukket har lagt sig i det forkerte Værelse, tror de Gissemand vel forvaret, og for ikke at vække ham, lægger de sig uden at tænde Lyset.

Ud paa Natten kommer Gissemand hjem med Damerne, og finder Onklernes Værelse tomt. De gaar alle derind, men da de hører Snorken fra Damernes Værelse, opdager de Onklernes Fejltagelse. Annie og Daisy indtager nu intime Stillinger hos Onklerne, og Gissemand forestiller at overraske dem; Onklerne vaagner, og bliver ulykkelige ved Gissemands „Naa saadan“, kommer op og i Klæderne, og i deres Forvirring giver de Gissemand Lov til at faa den elskede, og Onklerne velsigner dem.

Program

1. Ærlighed varer længst

Kinematografisk Skuespil

En lille Dreng og hans Hunds Skæbne

Jack er Avisdreng og har sit Stæde paa Gaden, hans trofaste Puddel, „Jingle“, er hans Følgesvend i tykt og tyndt. Jack opdager en Dag, at en rig Børsmand taber en Del Banknoter paa Gaden tæt ved Jacks Stædeplads. Jack tager Banknoterne, men da han vanskelig kan forlade sin Plads, maa Jack overlade „Jingle“ Salget af Bladene.

Jingle véd at varetage sine Pligter paa den bedste Maade. Lige fra om Morgenen, hvor Jingle vækker Jack af hans Søvn, og til om Aftenen, naar de gaar hjem, er Jingle fuldt fortrolig med, hvad han har at gøre. Han bjæffer indbydende til Folk, og forstaar at anbefale Forretningen paa det bedste, kort sagt Jingles Dressur er saa fuldent, at „han er næsten ligesaa klog som et Menneske“. Jack henvender sig til Rigmanden med den tabte Sum, og rørt over Jacks Ærlighed protegerer Børsmanden sine Venner, Jack og Jingle, der stedse er lige uadskillelige.

2. Gissemand maa ikke gifte sig

Lystspil i 2 Akter

HOLGER PETERSEN i Hovedrollen

Marius Nullemann	Marius Berggreen
Charles Nullemann	Charles Berggreen
Gissemand	Holger Petersen
Lilly	Ragnbild Sannom
Annie	Hilda Christiansen
Daisy	Yrsa Benzou
En Tjener	Kaj Rasmussen

I den lille, hyggelige By Pærekøbing bor to rigtig gamle Pebersvende, ja de er ikke alene Pebersvende, de er rigtig udprægede Kvindehadere. Selv laver de deres Mad, hygger i Stjerne, og af Mennesker ser de kun deres Adoptiv søn og Universalarving, og vi ser dem nu hyggeligt bænket ved det veldækkede Aftensbord; men ak, Gissemands Tanker er langt borte hos hans søde, lille Lilly, den fejrede Varietédame, den skønneste af „de tre Sunbeams“.

Efter Aften lister Gissemand af; vi ser ham slæbe en Stige hen til Varietéens Gavl for at han kan naa op og titte ind til den elskede. Nej, nej, der er lukket for uvedkommende Blikke; det lille Omklædningsværelse, der er som en Ramme om de smaa kvindelige Indiskretioner, er ikke for Gissemands profane Mandfolkeblik! Men næste Dag slaar Forløsningens Time; Gissemand afhenter sin elskede, og vi ser dem bænkedede ude i Provinsbyens hyggelige Anlæg — men hvor længe var Adam i Paradis! Pludselig dukker de to Brødre Nullemann op og bortfører Gissemand brutalt fra den elskede. Hjemme lader de nu Gissemand vide, at de vil lade ham indsætte som deres Universalarving paa den ene men absolute Betingelse, at han ikke gifter sig.

Det første Tog, der afgaar til København, medfører Brødrene Nullemann, vor egen Gissemand og „de tre Sunbeams“, som netop samtidig skal tiltræde Engagement i København. Skæbnen vil, at de netop tager ind paa samme Hotel alle sammen og faar Hotellets to eneste ledige Værelser, Nr. 11 og 12.

Trætheden overfalder nu de to gamle Brødre, og Gissemand vil ogsaa hvile sig, men hører pludselig fra Nr. 11 den elskedes Røst, og et Blik gennem Nøglehullet viser ham de tre Solstraler. Hvad nu? Gissemand vil være sin elskede nært! En pludselig Tandpine forhindrer ham i at følge Onklerne til Prokuratøren, og paa en højest komisk Maade holder han nu sin Entré i Naboværelset. Der bliver nu en Gensynsglæde uden Lige; Gissemand forklarer Situationen, og i sin Henrykkelse lover han Vin og Kager. Han gaar nu for at hente det, men under hans Fraværelse opdager Lilly, at Onklerne er under Anmarsch. Annie faar nu en lys Idé, der ringes efter Tjeneren, og da Onklerne vender tilbage, har Tjeneren overtaget Gissemands Rolle.

Da Gissemand vender tilbage, erfarer han alt, og den gemyttelige Kellner modtager en Femkroneseddel for at indtage Gissemands Plads paa Sofaen Resten af Aftenen.

Glæden og Lystigheden munder ud i en Beslutning om at deltage i et af Byens fashionable Karnevaler i Marmorpaladset. En Bil fører vore unge Skønheder og Gissemand til Festen, men just som Gissemand smutter ind ad Døren, dukker Onklerne op, og de beslutter at undersøge, om det var deres Gissemand, der vovede sig ud for at se København ved Nat.

Karnevalets Lystighed har nu naaet sit Kulminationspunkt, da de gamle Onkler træder ind. Den maskerede Gissemand opdages ikke, og forvirrede kæmper de sig ud af Virvaret. Hjemkomne til Hotellet tager de fejl af Værelserne, men beroliges ved at se Tjeneren, som efter at have drukket har lagt sig i det forkerte Værelse, tror de Gissemand vel forvaret, og for ikke at vække ham, lægger de sig uden at tænde Lyset.

Ud paa Natten kommer Gissemand hjem med Damerne, og finder Onklernes Værelse tomt. De gaar alle derind, men da de hører Snorken fra Damerne Værelse, opdager de Onklernes Fejtagelse. Annie og Daisy indtager nu intime Stillinger hos Onklerne, og Gissemand forestiller at overraske dem; Onklerne vaagner, de bliver ulykkelige ved Gissemands „Naa saadan“, kommer op og i Klæderne, og i deres Forvirring giver de Gissemand Lov til at faa den elskede, og Onklerne velsigner dem.